

SZKOŁA PODSTAWOWA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI W JEDLIŃSKU

Kronika zawiera wywiady z:

- Panią Elżbietą Michalską,
- Panią Janiną Kaczmarek
- Panią Stanisławą Karpińską
- Panem Kazimierzem Foremniakiem
- Panem Janem Marszałkiewiczem
- Panią Ziębicką
- Panią Marią Bartulą
- Panią Gabriellą Marszałek
- Dzieje szkoły w Jedlińsku
od wieku XVII do roku 1982.

Rozmowa z Panią E. Mickalską
byłą uczennicą Szkoły Podstawowej
w Jedlińsku

Rok
1953

Wycieczka do Gdyni R. 1959

R. 1960

Szkołę Podstawową w Jedlińsku rozpoczęłam w 1953 r. Moim pierwszym wychowawcą był Edward Litman, były kierownik szkoły. Szkoła już wówczas nosiła imię Jadwigi Łosińskiej, znajdowała się przy ul. Św. Wojciecha. Tytuł w szkole płynął podobnie jak dzisiaj. Nauczyciele organizowali nam wycieczki, należeliśmy do różnych kółek zainteresowań. Najbardziej uderzyło mi w pamięć kółko artystyczne, które prowadziła pani Jadwiga Piętkowska, wystawialiśmy wtedy pt. „Lekka Manierka”. Główną rolę grała moja koleżanka z klasy Elżbieta Makulska, obecnie nauczycielka jęz. rosyjskiego w Jedlińsku p. Tarnacka. Ja byłam gospożką a mój mąż gospodarzem. Bardzo miłe wspomnienia dotyczą historii, której uczyła mnie p. Helena Popkiewicz z domu Jurkowna. Choć te były bardzo ciekawe ponieważ p. Popkiewicz wiele przeżyła podczas wojny i starała nam się to wszystko przekazać. Uczyli mnie również tacy nauczyciele jak: p. Liembicki - geografia, Łosiński - jęz. polskiego, Piłiński - przyrody, Michalski - matematyki, Karpieńska - j. rosyjskiego, Kępczyński - fizyki, Foremniak - zof. przyr. i zoch. plastycznego. Pan Foremniak był moim opiekunem wychowawczym w szkole podstawowej. Klasa moja była miśbryt liźna, przewożona liczbą chłopów. Sory nasze rozłożyły się w różne strony. Ja jestem nauczycielką jęz. polskiego, obecnie pracuję w Szkole Podstawowej we Włocławku. Jedną z nas Maria Drabarek jest pielęgniarką w szpitalu w Warszawie, Ela Makulska uczy jęz. rosyjskiego w Szkole Podstawowej w Jedlińsku, Wiesława Ofiarowska ukończyła technikum geodezyjne i pracuje w Radomiu. Wiesława Jurkowna ukończyła liceum ogólnokształcące, mieszka na Śląsku. O pozostałych moich kolegach wiem niewiele. Mariam Skoczek mieszka w Jedlińsku, ukończyła zaradczą szkołę. Dawek Karsyński skończył technikum samochodowe i mieszka za Warszawą. Jan Wawilowski jest marynarzem, mieszka w Świnoujściu. Henryk Głuch ukończył zaradczą szkołę, mieszka w Wiercławiu koło Radomia. Miłe wspomnienia sprzedane lata w Szkole Podstawowej w Jedlińsku.

Jamima Kaczmarek - 25 rok pracy - od 1960/1961 roku, cały czas w szkole w Jedlinisku.

Najprzyjemniejsze wspomnienia;

I rok pracy (1960/61) - wizytowana lekcja biologii w klasie V przez wizytatora ministerialnego i kilkunastu inspektorów z całej Polski. Lekcja oceniona przez wizytujących jako bardzo dobra z podkreśleniem przez wiz. ministerialnego jako 17 lekcja w Polsce. (ukończenie egzaminu Kwalifikacyjnego w 1980 roku w Łowiczu). Przykre przeżycie, śmierć ucz. kl. II Wojtka Potery i ucz. kl. VII Walodka Wiśniewskiego.

Odmaczenia i nagrody;

Nagroda Ministra Oświaty i Wychowania III stopnia - 1975 roku

Nagroda Gminnego Dyrektora Szkoły - 1982 rok.

Srebrna odznaka „Zastawiony działacz LOK” - 1970 rok

Odnaka honorowa PCK IV stopnia - 1970 rok

Złoty Krzyż Zasługi - 1981 rok.

oraz wiele nagród rzeczowych i pieniężnych z LOK i PCK

hlykomaia
ofioru B, Skoc
kl VII^a
1985 r.

Stanisława Karpińska - 28 lat pracy, od 1957 roku

Nauczyciel języka polskiego oraz przedmiotów w klasach młodszych
W czasie tych lat zmieniali się, również kierownicy;

1957 roku - p. Edward Wrona.

od września 1958 roku - p. Kazimierz Foremniak

po p. Foremniaku stanowisko kierownicze objął p. Jan Marszałkiewicz.
zastępcy;

pan Adam Wieczorek

pani Skowron

pani Bogusława Krawczyk

pani Broda

pani Anna Stanik

pani Czapla

pan Józef Halot

Mile wspomnienia;

1 Dzień Nauczyciela - nagrody rzeczowe; obmury, książki, flakoniki, serwetki
zabawa karnawałowa

Przykre wspomnienia;

zatargi z rodzicami uczniów niezdyscyplinowanych (było ich jednak niewiele)

Wykomañu
Ofiama B, sko czeł
kl VII^a
1985r.

Kacimierz Foremniak

1956 rok - przyjęcie do pracy, 1957 rok - objęcie stanowiska
kierownika szkoły w Jedlińsku.

Wypożyczono szkołę w bazę materialną (pomoc naukowe).
Podniesiono wyniki nauczania. Zdarzało się tak, że 50%
klasy pozostawało na rok następny. Po kilku latach
100% było promowanych i dostawało się do szkół średnich.

Wizytacje: z Ministerstwa Oświaty - 16 wizytatorów
z całej Polski. Szkoła wypadła bardzo dobrze.

Po osiągnięciu tych wyników wspólnie z radą pedago-
giczną utworzono zespół taneczny pod kierunkiem
p. Piątkowskiej. Powstał również zespół muzyczny
i chór szkolny (150 osób - stawa szkoły ok. 300 osób).

Mykomaewa
Ofiana Bernadette i Skoekok Anna
v. VIIa

1985 rok

Zapoczątkował go dyrektor z Radomia p. Kobińska.
Następnie kontynuował p. Marian Gunderski, potem
p. Leszek Rokita.

Do osiągnięć należy dwukrotna rozbudowa i przebudowa szkoły. Na konferencyach kierowników szkół nasza szkoła była wymieniana jako pierwsza.

Odmaczenia:

Żyzyż Kawalerski

Złoty i Srebrny Żyzyż Zasługi dla woj. kieleckiego.

Medal dla obronności kraju

Złota odznaka LOK

Nagroda Ministerstwa Oświaty

Nagroda Kuratorów

Listy pochwalne.

Hylomyscus
Sloane's Anna

Wywiad z byłym nauczycielem Szkoły Podstawowej w Jedlińsku -

Panem Marszałkiewiczem.

1. Co się utrzymało w pańskiej pamięci z lat szkolnych?

Do szkoły mogli chodzić nauczyciele którzy upłacili wpisowe 1. j. kwintal/mokotyta i przynosili drewno na opał. Nauczyciele klas starszych byli w różnym wieku. W czasie wojny szkołę zajmowali Niemcy. Nie wolno było się uczyć jęz. polskiego, geografii i historii.

W Jedlińsku było liceum Ogólnokształcące. Szkołę podstawową ukończyłem w 1949r. Powróciłem do tej szkoły ale w roli dyrektora. W 1973r. byłem zastępcą a w 1976r. do 1981r. byłem dyrektorem.

2. Czy nie Pan kim są pańscy koledzy?

1. Ryszard Makulski - technik

2. Elżbieta Fokt - profesor matematyki

3. Tadeusz Ofiara - ksiądz.

4. Stefan Rogus - ksiądz.

Wspomina pani Ziśbicka 1946 r.

Pierwszą szkołę podstawową wybudowano na kilka lat przed II wojną światową. Kierownikiem tej szkoły był niejaki pan Stanisław Celuch, który w czasie okupacji należał do organizacji podziemnej. Nauczyciele tj: p. Helena Janysińska, p. Jelonkiewicz, p. Gębka. zorganizowali tajne komplety nauczania. Lekcje były ciche. Niemcy zajęli szkołę. Lekcje odbywały się w prywatnych budynkach między innymi w stodole u p. Gizińskiego. Nie wolno było nauczać historii i geografii. Były one zakazane. Nauczyciele jednak z nawiąaniem życia przekazywali nam wiedzę związaną z tymi przedmiotami. Kierownikiem był p. Gichecki. Polonistami byli: p. Leśniak, p. Borkiewicz, p. Ziśbicka. Po wojnie szkoła została zniszczona. Odbudowę zajęła się p. Wacław Ziśbicka.

Na początku lepsze czasy. Zabieevano nas na kolonie, do teatru
w Warszawie. Szkołę ukończyłam w 1946 r. Dziśki w tym komplecie
wielu uczniów udało się maturę i dostało się na studia.
Koleżenka waz obecnie w Radomiu.

Rok szk.
1945/46

p. Bartuła -

Szkolę ukończyłam podczas okupacji hitlerowskiej i od razu zaczęłam się uczyć na Kompletach Tajnego Nauczania, które prowadziła w Jedlińsku p. A. Janętska. Nie mogę podać dokładnej daty wybudowania szkoły ale na pewno budynek powstał w okresie międzywojennym, dzięki inicjatywie ówczesnych władz dużemu zaangażowaniu społeczeństwa. Mieszkańcy Jedlińska z ogromnym entuzjazmem przystąpili do budowy szkoły. Byłam małą dziewczynką (nie pamiętam, ile miałam lat) i wraz z moim bratem Zbigniewem przychodziłam na plac budowy, aby w miarę możliwości pomagać w różnych pracach. Pamiętam, że nosiliśmycegę na podmurówkę, deski, piasek. Wszystkie dzieci, młodzież z entuzjazmem podchodziła do budowy szkoły. Boleśnie przeżyliśmy moment, gdy hitlerowcy wyrzucili nas z budynku naszej szkoły, którą zamienili na koszary. Wówczas uczylimy się w budynku przy plebanii i w tzw. „starej szkole”. Ani terror hitlerowski, ani nieustanne widmo straszliwych represji nie odstraszyły naszych nauczycieli, którzy uczyli nas w tych bardzo trudnych warunkach - j. polskiego i historii Polski. Różne losy były dzieci, które ze mną uczyniły do szkoły. Ja sama uczyłam się na Kompletach Tajnego Nauczania,

ale kiedy Niemcy aresztowali ojca i mnie wywieźli do obozu do Jędrzejowa, naukę przerwalam. Dopiero jako dorosły człowiek ukończyłam liceum korespondencyjne a następnie - zaocznie filologię polską na Uniwersytecie Łódzkim. Pracuję jako polonistka w Zespole Szkół Zawodowych w Radomiu.

Losy mojego brata były trochę inne - wyjechał na Ziemię Odzyskaną, zaocznie zdobył wykształcenie, założył rodzinę i do dnia dzisiejszego tam mieszka.

Po zakończeniu działań wojennych moi koledzy, koleżanki rozjechali się, jak to się mówi w żargonie. Żadne z nich nie ułożyły losy.

Aleksandra Skorek ukończyła studia matematyczne i przez wiele lat pracowała jako matematyk i dyrektor jednej ze szkół podstawowych, obecnie mieszka w Radomiu. Jej mąż, Buchcimanowski ukończył szkołę wojskową i pracował w wojsku jako pułkownik, obecnie jest na emeryturze.

Skorkówna ukończyła studia prawnicze, medyczne, techniczne i pracuje w swoim zawodzie.

Kierunki, wielu z nich już nie żyje.

Rozmowa z pierwszym zastępcą kierownika p. Piotrem Gołębiewskim
Rozmowa o potrzebach działalności szkoły

Zakończenie II wojny światowej, jak i koniec wszelkich
tragedii i rozczarowań wszyscy przyjeżdżamy z ulgą.
Jednak pozostał nieważny trud do pokonania. Chodziło przede
wszystkim o to, aby dzieci mogły chodzić do szkoły i zdobywać
wiedzę. W skład powojennej rady pedagogicznej wchodził:
kierownik - Niembińska Małgorzata

zast. - Gołębiewski Piotr

Lesiak Maria

Malmon Stanisława

Popkiewicz Helena

Bilińska Otylia

Do przedmiotów, których uczone w szkole należały:

- jęz. polski, matematyka, historia, geografia, rosyjski, fizyka,
chemia, WF, ZPT, plastyka.

Do nauki codziennej włączano była także: religia, której
wykładowcą był w. Bil. Praca w szkole była dwuzmianowa,
a lekcje trwały od 8 do 18.

wykonawca
dutch zooma
Bogdan Dorota

W czasie głuszywy, pod wpływem działań wojennych, cała
szkoła była doszczętnie zniszczona, dlatego też wjedynostwie
rolę nauczyciela było nie tylko zajmowanie się ucniami,
ale także zabezpieczanie szkół przed działaniem warunków
atmosferycznych. A warunki w jakich pracowali, były po
prostu fatalne i pan Golebowski sam teraz wyraża
przypuszczenie - „Jak w takiej szkole można było pracować?”
A widząc nową, piękną szkołę dodaje - „Prawie to w porównaniu
z tamtym to чудо, o jakim nam byłem weteranem nawet
się nie sniło”

Powinno tak trudnych warunków szkoła wychowała wielu obywateli,
cieszących się teraz dużą popularnością. Należą do nich

- lekarz pediatra Powroźnik Mirona,

- aktor Cemberemyc Julian,

- przedstawiciel firmy zagranicznej Kleofas Stankiewicz.

wykonawca
duch Soona
Bogalwa Dorota

ROZMOWA przeprowadzona z byłą uczennicą

Szkoły Podstawowej w Jedlinisku Gabriellą Marszałek

1. Jak Pani wspomina Szkołę Podstawową w Jedlinisku ,
co się o Niej utrwaliło w Pani pamięci.

2. Losy ludzi , którzy kończyli tę szkołę.

WYWIAD

Naukę w Szkole Podstawowej w Jedlinisku rozpoczęłam w 1949 roku. Najchętniej wspominałam nauczycielkę tej szkoły panią Helenę Popkiewicz. Była moją wychowawczynią przez siedem lat. Przeżyła straszny okres okupacji. Na lekcjach historii umiała w sposób plastyczny odzwierciedlić tamte dni grozy i niewoli. Pamiętam Jej słowa wypowiedziane do nas uczniów na lekcjach. Moja wychowawczyni była dla mnie wzorem do naśladowania. Wspominam Ją z wielkim szacunkiem i uznaniem, za Jej wielki talent pedagogiczny i trud pracy wychowawczej.

2. Losy ludzi naszej klasy potoczyły się różnymi to-
mi. Kolega Wiesław Motysiak ukończył WAT w Warsza-
wie. Obecnie wykłada fizykę w uniwersytecie gdańskim.
Dwie osoby ukończyły wyższe zawodowe studia nauczycielskie.
Jedna z nich pracuje w ZSzG w Białobrzegach, druga
w ZSzG w Jedlinisku. Kilku moich kolegów ukończyło
techniczną szkołę i obecnie zajmują kierownicze stanowiska.
Kilka koleżanek pracuje w handlu, a pozostała
część jest rolnikami.

bykonawca

Jacek

Marszałek.

XI VIII

1985.03.M.

Dzieje naszej szkoły.

Pierwszą szkołę w Jedlinisku zbudowali Arianie. Zbudowali oni wielki gmach murywany przy kościele i utrzymywali tu szkołę wyższą biorąc do niej męczycieli z Rakowa. Starosta Witoski - chorąży Łęczycki kupiłszy Jedleńszczyznę w roku 1630 usunął Arian z Jedliniska, a szkołę oddał pod nadzór Akademii Krakowskiej, która przysyłała tu swoich męczycieli. Oto nazwiska niektórych rektorów:

- Sebastian Jafrowicz,
- Tabian Czajlic,
- Wojciech Jablacki,
- Jan Łotomarski,

- Wincenty Ujazdowski,
- Piotr Smuszewski.

Kajarz szwedzki zniszczył Jedlinisk i szkołę. Wsiadła **Michał Dmowski** założył szkołę **elementarną** przy kościele, która według różnych zmian i losów kraju utrzymywała się do ostatnich czasów Rzeczypospolitej - **1815**, ale już nigdy nie, nie przysłała do tej świetności, jaką ją miała przed wojną szwedzką.

Mieszczanie w tym czasie sami szukali i opłacali nauczycieli. Dopiero w roku **1824** został przystawny nauczyciel **Tomasz Hołdowski**. Do roku **1828** był **Antoni Ligbicki** (ob. Jedliniska), który wynajmował swoje mieszkanie na klasy szkolne.

Umowa zawarta pomiędzy obywatelami miasta Jedlinisk, a nauczycielem

Antonim Ligbickim brzmiała:

1. A. Ligbicki podejmuje się dzieci obywateli miasta Jedlińska uczyć.
2. Za dawane nauki zgoda aby mu miasto z dobrowolnych składek za wiedzą Urzędu Muncypalnego dało roczne wynagrodzenie zł P 250.
3. Preyrzeka także dzieci w swym własnym domu i przy własnym opale uczyć.
4. Obywatele miasta przystają na powyższe punkta i obowiązują się doć Anto niemu Ligbickiemu wynagrodzenie zł P 250 rocznie z zastrzeżeniem, aby A. Ligbicki dzieci w swym własnym domu jako na ten cel wcale dogodnym i przy swym opale uczyć.
5. Dla dotrzymania umowy obydwie strony własnoręcznie podpisały.

Nadmienić należy, że nauczyciel oprócz 250 zł p otrzymał zł p 50 od księdza z Jedlińska

Po śmierci d. Ligbickiego, który zmarł w 1842 r., nie było szkoły w Jedlińsku przez kilka lat. Dwa pożary, które nawiedziły miasto w 1841/1842 roku przyniosły do takiego ubóstwa mieszkańców, iż nie byli w stanie opłacać nauczyciela. Dopiero w roku 1846 kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego nominował na nauczyciela szkoły w Jedlińsku Karola Dzierżewskiego z pensją zł p 500. Potem pracowali: Michał Hwereszyski, Józef Barabasz, Paweł Jopkiewicz, Wincenty Przybyłowski, Stanisław Pytkowski, Symon Kolski. W 1870 roku dołączone zostały do szkoły trzy wsie - Wola Gutowska, Piaseczno i Lisów, z których dzieci włościańskie chodziły do szkoły, a za to włościanie płacili nauczycielowi ros. 30 rubli 50 kop.

Do szkoły w roku 1870 uczęszczało 80 dzieci. W 1885 r. została wybudowana szkoła w jednolitej. Był to budynek drewniany z jedną, dużą salą szkolną i mieszkaniem dla nauczyciela. Uczyli w niej nauczyciele mianowani przez władze szkolne w Radomiu. Byli to: Gorajec Gebent, Turno, Ci-bon, Cacko, Adamski, Iruakowska, Iwdiński, Borek, który był współratowniczym straży pożarnej.

W 1927 r. za kierownika Bocheniskiego zaczęto zwozic drzewo na budowę nowej szkoły. Do roku 1933 zbudowano i wykończono budynek szkolny o 4 dużych salach lekcyjnych, kancelarii i pokoju nauczycielskim. W roku 1938 za kierownika Cebrucha dobudowano 2 sale lekcyjne.

Podczas okupacji w dalszym ciągu pełnił funkcję kierownika szkoły Stanisław

Celuch, a następnie Mieczysław Cichocki.

W 1945 r. po zakończeniu II wojny światowej kierownictwo objął nauczycielka Maria Ligbicka. Praca odbywała się w prywatnych domach, gdyż szkoła uległa zniszczeniu. Przystąpiono do gruntownego remontu budynku szkolnego.

W roku 1955 kierownikiem szkoły został Edward Wrona, a w roku 1958 funkcję tę władze oświatowe powierzyły Mariemu Lorentowi. Podczas jego kierownictwa przeprowadzono remont szkoły i dobudowano 3 pomieszczenia, które przeznaczono na szatnię, umywalnię i bibliotekę.

ŚWIADECTWO SZKOŁY POWSZECHNEJ

Rafalak Krystyna
(nazwisko i imię)
urodz. dnia *30. X* 19*36* r. w *Głaniewicach*

gmina: powiat:

uczęszczała do klasy *czwartej* i otrzymała za rok szkolny 19*47*/*48*

oceny następujące:

sprawowanie <i>bardzo dobry</i>	geologia.....
religia..... <i>dobry</i>	fizyka.....
język polski..... <i>dobry</i>	chemia.....
język.....	matematyka..... <i>dobry</i>
historia..... <i>dostateczny</i>	rysunek..... <i>dobry</i>
nauka o Polsce i świecie współcz.	prace ręczne..... <i>bardzo dobry</i>
geografia..... <i>dobry</i>	śpiew..... <i>dobry</i>
biologia..... <i>dobry</i>	wychowanie fizyczne..... <i>dobry</i>

Opuścił dni szkolnych *22* w tym nie usprawiedliwiono *8*

Publiczna Szkoła Powszechna

Nr im. *Radziszewski*
w *Jedlińsku*, powiat: *Radom*
dnia *26 czerwca* 19*48* r.

Nr *23*

H. Jankowski
Opiekun klasy

K. Liwicki
Kierownik Szkoły

Skala ocen: bardzo d... ateczny, niedostateczny.

Jedlińsk r. 1949

Rok 1949

Wycieczka 1960/61.

ŚWIADECTWO SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Skoczek Elżbieta

(nazwisko i imię)

urodzony dnia *3 maja* 19*46* r. w *Jedlińsku*

powiat: *radomski*, uczęszczał w roku szkolnym 195*4/55*

do klasy *drugiej* i otrzymał oceny następujące:

za I półrocze

za rok szkolny

sprawowanie	<i>bardzo dobry</i>	<i>bardzo dobry</i>
język polski	<i>dostateczny</i>	<i>dostateczny</i>
język	<i>—</i>	<i>—</i>
historia	<i>—</i>	<i>—</i>
nauka o Konstytucji	<i>—</i>	<i>—</i>
biologia	<i>—</i>	<i>—</i>
geografia	<i>—</i>	<i>—</i>
matematyka	<i>dostateczny</i>	<i>dostateczny</i>
fizyka	<i>—</i>	<i>—</i>
chemia	<i>—</i>	<i>—</i>
rysunek	<i>dobry</i>	<i>dobry</i>
prace ręczne	<i>dobry</i>	<i>dobry</i>
śpiew	<i>bardzo dobry</i>	<i>bardzo dobry</i>
wychowanie fizyczne	<i>bardzo dobry</i>	<i>bardzo dobry</i>
religia	<i>dobry</i>	<i>dobry</i>

Opuścił dni szkolnych w I półroczu *1*, w roku szkolnym *1*

w tym nie usprawiedliwiono „ *—* „ *—*

Elżbieta
WYCHOWAWCA KLASOWY

Elżbieta
WYCHOWAWCA KLASOWY

SKALA OCEN: bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny

Uchwała Rady Pedagogicznej

UCZ.

Skorzek Marian

nazwisko i imię

otrzymał ^o promocję do klasy trzeciej

SZKOŁA PODSTAWOWA

im. Tadeusza Kościuszki

w

Jedlińsku

pow.

nadomski

, dnia

24 czerwca

1956 r.

Nr

23

Wychowawca

WYCHOWAWCA KLASOWY

Dyrektor

DYREKTOR-KIEROWNIK

Rok 1956

Rok 1959/60

ŚWIADECTWO SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Dziwior Maximierz - Jerzy
(imię i nazwisko)
urodzony dnia 30 stycznia 1950 r. w Hadzibudze Nowym
powiat Białobrzegi, uczęszczał w roku szkolnym 1958/59
do klasy drugiej i otrzymał za rok szkolny następujące oceny:
(słownie)

sprawowanie	bardzo dobry
język polski	dobry
język	:/
historia	:/
biologia	:/
geografia	:/
matematyka	dobry
fizyka	:/
chemia	:/
rysunek	dobry
prace ręczne	dobry
śpiew	dobry
wychowanie fizyczne	dobry

Opuścił w roku szkolnym 2 dni nauki, w tym nie usprawiedliwiono

Decyzją Rady Pedagogicznej ucz. Dziwior Maximierz - Jerzy
(imię i nazwisko)

otrzymał promocję do klasy trzeciej
(słownie)

SZKOŁA PODSTAWOWA _____ Nr _____

im. J. Kościuszki

w Jedlinisku powiat Radom

Jedlinisk data 20 czerwca 1959 r.

Nr 6

WYCHOWAWCA KLASY

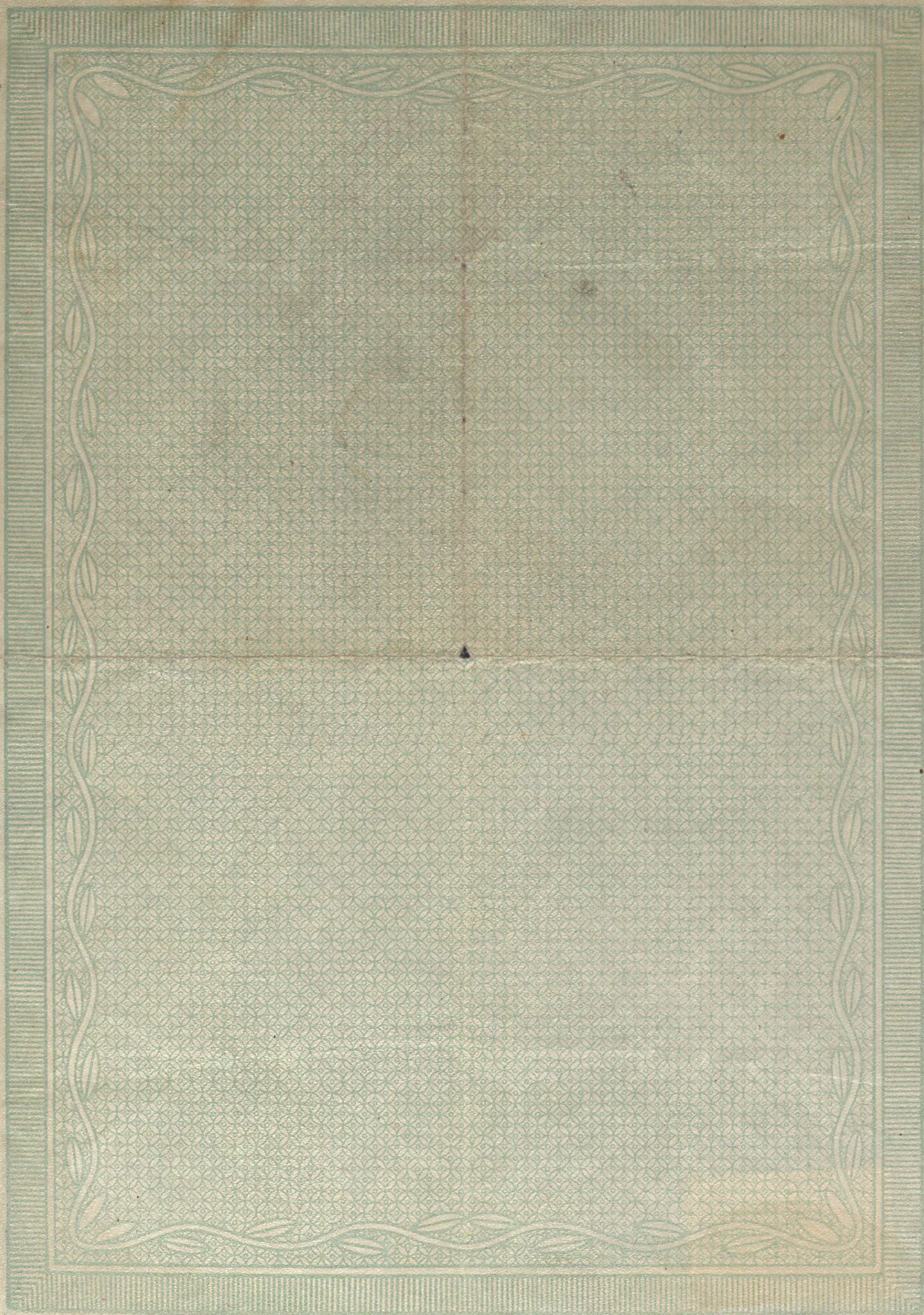
Skarżewska

KIEROWNIK — DYREKTOR SZKOŁY

Maciej

Skala ocen: bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny.

JEDLINSKI

Sz

6ł.

Sz

1970/71

Wiosna Szkoła Gminna

powstała w 1974 roku.

Pierwszym gminnym dyrektorem został
Jan Lechowek a zastępcy Jan Marzec
czasu w szkole raszy
mogły dojeżdżać do ma
z Janowie i Disowa.
sz sekretarki główny
mikoł do spraw gospoda-

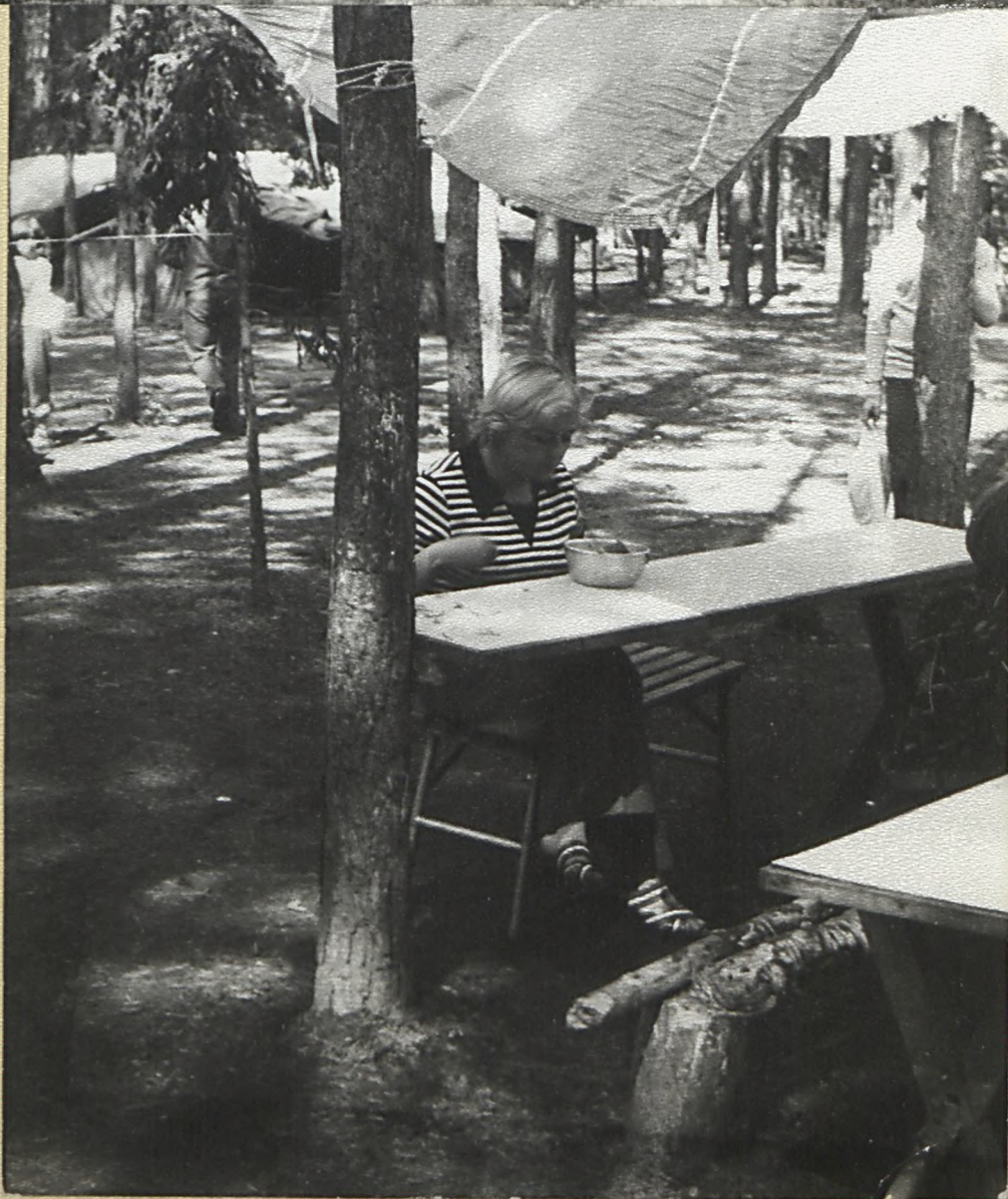
ran Komitetu Poradzie-
opozycja refundowania

4 lutego 1976 roku odbyła się wielka
uroczystość. Szkoła otrzymała sztandar
z podobizną Józefa Piłsudskiego
patrona naszej szkoły.

Gościliśmy władze oświatowe w osobie
inspektora szkolnego - Henryka Janusa,

Józefa Sypora, a z władz gminnych - se-
kretarza LG PZPR Piotra Gnagomierwie-
go i Naczelnika Gminy - Józefa Gosno
oraz dyrektorów poszczególnych szkół
naszej gminy.

W 1975, w ZSG w Jedlinzku powstała
Komenda Złucha Związku Harcerstwa
Polskiego. Komendantem została dh.
S. Nizielka. Komenda Złucha w czasie
wakacji i ferii zimowych organizo-
wała dla harcerzy z całego byłego
powiatu radomskiego obozy harce-
rskie i zimowiska. Organizowano
3-krotnie obóz w Golejówku Staszów,
w Dobrej k/Opola i w Ostrowie nad
morzem. Zimą zorganizowano zimo-
wiska w: Łokopanem, w Dwardominie,
w Sosnowcu i w Strykowie.

Kiosmoy **1976** roku rozpoczęto budowę
nowej szkoły dziesięciolatki.
Budowa przebiegała bardzo opiesz-
le. Było kilka terminów oddania bu-
dynku. Wiestety, budowlani nigdy nie
byli w stanie dogonić ustalonych przez
władze oświatowe terminów.

Bardzo gorzej było ostatnie dni
sierpnia 1982 roku. Grono Pedagogiczne
razem z rodzicami i uczniami naszej szkoły
z wielkim zaangażowaniem pracowało w no-
wym budynku szkolnym. Sprzątano sale,
ustawiano meble i pomoce naukowe.
Nie można tu było jednak przeprowadzić dzie-
ci. Rok szkolny rozpoczęliśmy w starej
szkole.

Do tradycji naszej szkoły należy
ślubowanie klas pierwszych. Uroczystość
ta odbywa się na początku roku szkol-
nego. Jest to ważne wydarzenie w życiu
dzieci i ich rodziców.

16 października 1982 roku.

oddano do użytku nowy budynek naszej szkoły. Wśród zaproszonych gości byli: sekretarz KW GPZP Danuta Grabowska, wojewoda - Alojzy Wojciechowski, kurator - Mieczysław Janik oraz władze gminne i dyrektorzy poszczególnych szkół. Nowy budynek szkoły jest bardzo funkcjonalny. Liczy 15 sal dydaktycznych, zaplecze socjalne, gabinety oraz świetlice wyposażonej sale gimnastycznej. I niewątpliwie również prezentuje to się bardzo okazale.

Nasza chlubą i dumą są osiągnięcia naszych sportowców. Nasze dziewczęta wyraźnie dominują w lekkoatletyce w naszym województwie. W ubiegłym roku szkolnym zajęły **1 miejsce w kraju** w biegach przełajowych. Szczególne uznanie za te wyniki należy się p. **D. Cielniakowi** i p. **A. Wieronkowi**.

A w ogóle, to bardzo lubimy naszą
szkołę. Idobrywamy w niej nie tylko wiedzy
ale również każdy z nas znajdzie w niej to co
lubi. Dzięki naszym nauczycielom możemy
rozijać nasze zdolności muzyczne i sportowe.
Bardzo ciekawe gry i zabawy oferuje
nam warsze świetlica. Dla miłośników
tańca organizowane są dyskoteki.
Wiosną i jesienią wyjeżdżamy na wycieczki
krajomawce. Latem organizowane są
obozy harcerskie i dziecińce.
Nie ma w tym powiecheniu wcale przesady,
że szkoła jest naszym drugim domem.
Szkolne zupy są często smaczniejsze
niż u mamy.

